

nanslovforslaget, og de ved jo godt, hvad der blev sagt. Hvis man ikke ved det, kan man gå ind på Finansministeriets hjemmeside på nettet og se ordret, hvad der blev sagt.

Jeg kørte frem med den almindelige bedrøvelighed om, hvordan det går med dansk økonomi. Det er jo klart, at det ikke er noget, man skal sige for meget om, her i landet skal man mere lytte til, hvad der bliver sagt udefra, og det gør jeg også. Det gjorde mig lidt utryk – sådan sagde jeg også – at det i virkeligheden var første gang i min levetid, og det vil sige siden anden verdenskrig, der pludselig kom en melding om, at nu er udlandsgælden væk.

Der er nogle, der tror, at udlandsgælden har noget at gøre med overskuddet på de 81 mia. kr. på statens finanser. Men nej, udlandsgælden er det, som borgerne, de private virksomheder og det offentlige skylder væk, og det har altså ikke noget at gøre med, om der er 81 mia. kr. i overskud på statens finanser. Næ, det, der var det nye, var jo, at nu skylder borgerne, virksomhederne og det offentlige ikke mere til omverdenen, end omverdenen skylder os, og det vil altså sige, at omverdenen har de samme fordringer på os, som vi har på den.

Det, der er det unikke i augustvurderingen, er, at når 2007 er gået, er de fordringer, vi har på omverdenen, på 105 mia. kr. Så sagde jeg til dem, der kan fatte det og forstå det, at hvis man lægger tallene ind i en tusindårsmodel – og en tusindårsmodel er altså en, der går 1.000, 2.000, 3.000, 4.000, 5.000, 6.000, 10.000 år frem – og lægger en sådan eksponentialfunktion ind, at tallet stiger fra nul til 105 mia. kr. på halvandet år, og regner årtusinder frem, vil man kunne se, at vi kommer til at eje hele verden. Så vil danskere, virksomheder og det offentlige eje hele verden.

Derfor sagde jeg, at så ville vi jo kunne løse alle globaliseringsproblemer, for der er jo ingen udfordringer i globaliseringen, hvis vi har det hele. Men det, at jeg sagde, at over tusinder af år kan vi eje hele verden, blev åbenbart til, at nogle mente, at jeg havde sagt: Nu kan vi lige straks købe hele verden. Men det skal lige med, at hvis man ser på nettet igen, kan man se, at jeg sagde: »Men dette viser jo nok begrænsningen i sådanne modelfremskrivninger.«

Man kan selvfølgelig altid sige, at humor er et udslag af intellekt. Det har jeg set at en har sagt, og det giver jo nogle gange en vis begrænsning i forståelsen. Men alt andet lige gav det mig anledning til at sige, at der altså ikke er tale om, at vi køber noget som helst i omverdenen, bortset

fra at jeg er tilhænger af det åbne marked i al almindelighed, og at husholdninger skal kunne købe, hvad de formår. Som sagt er min opgave her i dag ikke at provokere nogen, for jeg mener egentlig, at vi nok skal komme dertil.

For at fjerne den tvivl, man måtte sidde med, vil jeg sige, at det er regeringens agt at stemme for de ændringsforslag, vi selv har stillet, og at vi også står ved de aftaler, vi har indgået undervejs. Vi mener egentlig ikke, at det, vi ikke kan støtte, er bedre end det, regeringen selv er kommet med sammen med de partier, der har været med i aftalerne, og derfor er jeg egentlig meget godt tilfreds. Vi har set de ændringsforslag, og man kan ikke sige om nogen af dem: Det var en skam, vi ikke selv tænkte på det. Dertil er jeg ikke nået, og det er jeg egentlig meget glad for og tilfreds med. Men jeg kan se, at vi er kommet med noget, som andre ikke har tænkt på, og det skal man selvfølgelig glæde sig over, for så bliver det jo vedtaget.

Det er trods alt sådan, at vi rent faktisk udfylder de rammer for vækst i det offentlige serviceniveau, der overhovedet er plads til. Nogle mener i virkeligheden, at vi bruger lidt for meget, så egentlig vil jeg sige, at uanset hvad man mener om delområderne, er jeg meget glad for, at finansloven totalt set sikrer det danske velfærds-samfund i 2007 og giver et godt bidrag til soliditeten for de efterfølgende år og dermed i virkeligheden også gør det godt for både den ene og den anden side i Folketingssalen og for hvem, der egentlig måtte være omfattet af begrebet det danske samfund. Det er jeg egentlig også godt tilfreds med.

Så vil jeg sige, at debatten også har vist, at det egentlig ikke var finansloven, vi skulle diskutere. Vi skulle diskutere valget, og det tror jeg vi gentager i næste uge, når vi har den endelige behandling. Så må vi se, om vi kan komme nærmere ind på konstellationerne.

Kl. 19.30

Så vil jeg lige sikre mig hos statsministeren, at valget ikke er udskrevet, for så kan det jo gøre debatten aktuel. Man kan jo ikke helt afvise det, og så bliver det jo spændende. Men selv om det ikke udskrevet, synes jeg, debatten er foregået i en meget interessant, meget hyggelig og meget venlig atmosfære. I betragtning af, at man til tider kan se i både den spanske Cortes og Knesset i Israel, at de overfalder hinanden og slås korporligt, synes jeg i virkeligheden, debatten har været rimelig afslappet og egentlig et godt udtryk for, at på trods af at man kan have mange